

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 40-то Народно събрание на 11.12.2008 г. - ДВ, бр. 108 от 2008 г. в сила от 30.12.2008 г. и по отношение на данъците от 1.1.2009 г. Издадена от Националната агенция за приходите, обн., ДВ, бр. 12 от 13.2.2009 г.

Преамбюл

Република България и Република Естония,

Желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите, за да насърчат и укрепят икономическите отношения между двете страни,

се договориха както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2 ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на едната договаряща държава или на нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия доход или върху отделни елементи на дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата са по-специално:

- а) в България:
 - i) данъкът върху дохода на физическите лица;
 - ii) корпоративният подоходен данък;
 - iii) патентния данък;(по-нататък наричани "български данък").

- б) в Естония:
 - i) данъкът върху дохода(по-нататък наричани "естонски данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на тази Спогодба като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

- а) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и

континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Естония" означава Република Естония, а когато е употребен в географски смисъл означава територията на Естония и всяко друго пространство, прилежащо към териториалните води на Естония, върху което могат да бъдат упражнявани правата на Естония по отношение на морското дъно или неговото подпочвено пространство и техните природни богатства, според законите на Естония и в съответствие с международното право.

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Естония, според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът „предприятие“ се отнася до извършването на всяка стопанска дейност;

ж) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако посочените транспортни средства се експлоатират изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

i) за България, министъра на финансите или упълномощен представител;

ii) в Естония, Министерство на финансите или негов упълномощен представител;

й) терминът "национално лице" означава:

i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава;

- ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в едната договаряща държава;
- к) терминът "стопанска дейност" включва извършването на професионални услуги и други дейности от независим характер;
- л) терминът "печалби от стопанска дейност" включва доход от извършването на професионални услуги и на други дейности от независим характер.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава", означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, а също включва тази държава, или всеки неин орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1, едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

- а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище;
- б) ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от държавите, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);
- в) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;
- г) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

д) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една то тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1, лице, различно от физическо лице е местно на двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на държавата, по законите на която е учредено.

Член 5 МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази Спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване или изследване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност само ако продължават повече от дванадесет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място единствено за извършване на всяка друга дейност за предприятието, която има подготвителен или спомагателен характер;
- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 6, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото то извършва дейност в тази друга държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Все пак, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, опции или подобни права по отношение на недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи възнаграждения за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7 ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите от стопанска дейност на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите от стопанска дейност на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите от стопанска дейност, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от стопанска дейност на място на стопанска дейност в едната договаряща държава, се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче, трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби от стопанска дейност към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, печалбите от стопанска дейност, причислими към мястото на стопанска дейност се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите от стопанска дейност включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8 МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая, между двете предприятия, в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави, при необходимост, ще се консултират един друг.

Член 10 ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащ дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

- а) 0 процента от брутната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество, което притежава пряко поне 10 процента от капитала на дружеството, което изплаща дивидентите; или
- б) 5 процента от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите (с изключение на вземания за дълг), както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащ дивидентите е местно лице, чрез място на стопанска дейност разположено там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай, се прилагат разпоредбите на чл. 7 .

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност, намиращо се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11 **ЛИХВИ**

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава,

така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите съгласно ал. 1 се облагат само в договарящата държава, на която притежателят на лихвите е местно лице и ако същите се изплащат:

а) на правителството на едната договаряща държава, на неин орган на местната власт или на Централната банка на една от договарящите държави;

б) по заем от каквото и да е естество, отпуснат, обезпечен или гарантиран от правителството на едната договаряща държава, неин орган на местната власт или от Централната банка на една от договарящите държави;

в) във връзка с продажбата на кредит на всяко промишлено, търговско или научно оборудване;

г) по заем от каквото и да е естество, отпуснат от банка.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Терминът "лихви" не включва доход, който се счита за дивидент съгласно разпоредбите на чл. 10. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, намиращо се там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12 АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутният размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност разположено там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, с което правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения е действително свързано, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.
2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции, дялове или подобни права, които придобиват повече от 30 процента от стойността си пряко или непряко от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.
3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.
4. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава, което експлоатира кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт, от прехвърляне на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, или на движимо имущество, свързано с използването на такива транспортни средства, се облагат с данък само в тази държава.
5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1 до 4 се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 15, 17, 18, 19 и 20 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.
2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:
 - а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и
 - б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Член 15 ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16 ХУДОЖЕСТВЕНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ И СПОРТИСТИ

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнителен или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат по отношение на доходи, получени от дейности на художествени изпълнители или спортисти в едната договаряща държава, ако посещението им в тази държава се финансира с повече от 60 процента от другата държава, или неин орган на местна власт, или от организация, която се разглежда в тази друга държава като организация с идеална цел. В такъв случай доходите ще се облагат само в държавата, на която физическото лице е местно лице.

Член 17 ПЕНСИИ

1. Пенсии и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, изплатени пенсии и други подобни плащания, извършени на основание на обществена схема, представляваща част от социално-осигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.

Член 18 ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:
 - i) е гражданин на тази държава; или
 - ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.
2. Разпоредбите на членове 14, 15 и 16 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 19 СТУДЕНТИ И СТАЖАНТИ

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава.

Член 20 ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподавателска или изследователска дейност в университет, колеж, училище или друга призната образователна институция в тази държава и който е бил непосредствено преди пристигането си там местно лице на другата договаряща държава, се облага с данък само в тази друга държава по отношение на всяко възнаграждение за такава преподавателска или изследователска дейност. Въпреки това, тази алинея се прилага само за период, ненадвишаващ две години от датата на първото посещение на физическото лице в първата посочена държава държава с такава цел.
2. Разпоредбите на този член не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности не са предприети в обществен интерес, а преимуществено за лично благодетелстване на някое лице.

Член 21 ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество (по отношение на които се прилага чл. 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там и правото или собствеността, във връзка

с които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

ГЛАВА IV МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 22 ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. В България двойното данъчно облагане ще бъде премахнато, както следва:

а) Когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Естония, България, спазвайки разпоредбите на б. "б" и "в" на тази алинея, ще освободи такива доходи от облагане с данък;

б) Когато местно лице на България получава дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на буква „б" на ал. 2 на чл. 10 и разпоредбите на чл. 11 или 12 на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Естония, България ще допусне, като приспадане от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионни възнаграждения на това местно лице, сума равна на данъка платен в Естония. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от Естония;

в) Когато, в съответствие с която и да е от разпоредбите на Спогодбата, получени доходи от местно лице на България, са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи.

2. За местно лице на Естония двойното данъчно облагане ще се избягва както следва:

а) Когато местно лице на Естония получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в България, Естония, спазвайки разпоредбите на б. "б" и "в", ще освободи такива доходи от облагане с данък;

б) Когато местно лице на Естония получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на:

- i) буква „б“ от ал. 2 на чл. 10; или
- ii) ал. 2 на чл. 11; или
- iii) ал. 2 на чл. 12; или
- iv) ал. 1 и 2 на чл. 16,

могат да се облагат с данък в България, Естония ще допусне, като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице, сума равна на данъка, платен в България. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези елементи на доход, произхождащи от България.

в) Когато, в съответствие с която и да е от разпоредбите на Спогодбата, получени доходи от местно лице на Естония, са освободени от облагане с данък в Естония, Естония може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи.

ГЛАВА V СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23 РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятие на тази друга държава, което извършват същите дейности.

3. Разпоредбите на този член няма да се считат като задължаващи едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия, които са местни лица на първата посочена държава.

Член 24

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по ал. 1 на член 23, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Споразумение ще бъде достигнато в срок от две години от датата на официално представяне на въпроса от компетентния орган, като споразумението ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или на националните законодателства, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящите държави или техни органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното

законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в първото изречение. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

3. Когато едната договаряща държава е поискала информация съгласно този член, другата договаряща държава ще използва своите способности за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за целите на собствени данъчни цели. Задължението, съдържащо се в предишното изречение, се ограничава от ал. 2, но в никакъв случай това ограничение няма да се счита като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация, поради това, че няма интерес от такава информация.

4. Разпоредбите на алинея 4 в никакъв случай няма да се считат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация, поради това, че информацията се държи от банка, друга финансова институция, представител или лице, което действа като агент или в качеството на довереник или поради това, че тя е свързана с участие в определено лице.

Член 26

ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Нищр в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VI ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 27 ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Всяка договаряща държава ще уведоми другата за изпълнението на процедурите, изисквани от нейното законодателство за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на получаване на по-късното от тези уведомления.
2. Разпоредбите на Спогодбата ще се прилагат:
 - а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари, следващ годината, в която Спогодбата влиза в сила;
 - б) по отношение на другите данъци върху дохода, за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваща на и след 1 януари, следващ годината, в която Спогодбата влиза в сила.

Член 28 ПРЕКРАТЯВАНЕ

1. Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път, чрез уведомление за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година. В такъв случай, Спогодбата ще престане да действа:
 - а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари, следващ годината, в която е направено уведомлението;
 - б) по отношение на другите данъци върху доходите, за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари, следващ годината, в която е направено уведомлението.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното, долуподписаните съответно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в Люксембург в два оригинални екземпляра, на 13 октомври 2008г., на български, естонски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

ЗА РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ:

.....П.....
Ивайло Калфин,
Министър на външните работи
работи

.....П.....
Урмас Пает,
Министър на външните